

РОЛЬ ОСВІТНЬОГО ТУРИЗМУ В ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ

Постановка проблеми. Розвиток туристичної сфери в Україні є однією із пріоритетних потреб усучасних євроінтеграційних умовах. Про актуальність обраного нами у межах цієї публікації предмету наукового пошуку свідчить той факт, що минулий, 2017 рік оголошений Генеральною Асамблеєю ООН Роком сталого розвитку туризму. В контексті цього програмного напрямку Міністерство економічного розвитку і торгівлі України на 2017-2020 рік внесло розвиток туризму в число пріоритетів, а Кабінет міністрів України схвалив Стратегію розвитку туризму та курортів до 2026 року [1]. Цей документ розроблено з метою створення умов для забезпечення прискореного розвитку сфери туризму і курортів, перетворення її у високоефективну, інтегровану у світовий ринок галузь. Запровадження Стратегії передбачається за напрямками, серед яких: забезпечення безпеки туристів та захист їх законних прав та інтересів, імплементація законодавства ЄС у сфері туризму, забезпечення комплексного розвитку територій, зокрема створення сприятливих умов для залучення інвестицій у розбудову туристичної інфраструктури, удосконалення системи професійної підготовки фахівців сфери туризму, формування та просування позитивного іміджу України, як країни привабливої для туризму.

Виклад основного матеріалу. Важливою тенденцією сучасного туризму є задоволення різнобічного попиту туристів. Освітній туризм, як окремий вид туризму, заслуговує на значну увагу, так як має не тільки давню історію, а й достатньо стабільні показники розвитку сьогодні та гарні перспективи на майбутнє. Сьогодні освітній туризм організовується в нових формах і повинен враховувати комплекс сучасних освітніх завдань. Туристично-освітня діяльність організатора є інноваційною формою надання освітніх і туристичних послуг. Вона одночасно є інноваційною просвітницькою (освітньою) технологією. [2]

Міжнародний освітній туризм являє собою одну з галузей сфери освітніх і туристичних послуг, які найбільш швидко розвиваються. З точки зору змісту освіти це дає можливість урізноманітнити навчальні плани і зробити процес навчання більш захоплюючим, цікавим, інтернаціональним. Більшістю розвинутих країн визнається егалітарність вищої освіти, що забезпечує доступ до неї всіх бажаючих, незалежно від соціального походження, національних, релігійних та інших відмінностей. Розвитку освітнього туризму сприяють і процеси зміцнення міжнародного співробітництва в науці і освіті.

Професіоналізм організаторів освітнього туризму істотно впливає на розвиток в учнях пізнавальної активності творчого рівня. Даний вид туризму здатний збагатити, конкретизувати зміст навчального предмета, допомагає встановлювати міжпредметні зв'язки, сприяє задоволенню пізнавальних інтересів в різних областях діяльності людини. При включенні освітнього туризму в практику вузівської підготовки пізнавальна активність набуває професійну спрямованість, визначається особливостями обраної спеціальності.

Важливими напрямками міжнародного культурного обміну теперішнього часу є міжнародні зв'язки у сфері освіти, особливо його вищого ступеня [3]. Для студентського контингенту традиційно властиві мобільність і комунікабельність, прагнення до змін місць і подорожам, постійний пошук нових знань та інформації. У зв'язку з цим освітні міжнародні контакти слід розглядати як один з найбільш динамічно розвинутих і перспективних аспектів гуманітарної співпраці. Зміцнюється практика міжнародної освіти, коли освіту цілком або частково отримують за кордоном. Міжнародний студентський обмін може відбуватися на державному, недержавному і індивідуальному рівні. Він

здійснюється на основі укладання міждержавних угод, зміцнення зв'язків на рівні громадських та інших організацій, окремо взятих ВНЗ, а також в індивідуальному порядку.

До найбільш значущих освітніх тенденцій, здатних перевести освітній туризм в інноваційну сферу діяльності слід віднести: перехід до постіндустріального, інформаційного суспільства та прискорення темпів його розвитку, що визначають необхідність підготовки людей до життя в швидко мінливих умовах; зростання значення людського капіталу, що визначає інтенсивний розвиток освіти; динамічний розвиток економіки і структурні зміни в сфері зайнятості, що визначають постійну потребу в підвищенні професійної кваліфікації працівників; виникнення і зростання глобальних екологічних проблем, які можуть бути вирішені лише в результаті співробітництва в рамках міжнародного співтовариства, що вимагає формування сучасного мислення у молодого покоління; демократизація суспільства, розширення можливостей політичного і соціального вибору; значне розширення масштабів міжкультурної взаємодії, в зв'язку з чим особливу важливість набувають фактори комунікабельності і толерантності.

Висновки. Приймаючи до уваги вище наведене вважаємо за можливе сформулювати такі основні висновки. Перспективність розвитку освітнього туризму багато в чому буде залежати від стану сфери освіти в нашій країні, успішності розвитку наукових напрямків як в нашій країні, так і за межами України, від сфери особистих контактів між викладачами та учнями вітчизняних і зарубіжних навчальних закладів, від особистої ініціативи учнів. Міжнародний освітній туризм є дуже важливим і перспективним напрямком соціокультурної діяльності, що робить істотний вплив як на розвиток туризму, так і на вдосконалення системи освіти, вимушеної враховувати глобальну конкуренцію на ринку освітніх послуг. Для кінцевих же споживачів - клієнтів міжнародного освітнього туризму – розвиток останнього не тільки розширює можливості отримання якісних освітніх послуг, але і дозволяє отримати неоціненний соціокультурний досвід пізнання інших товариств і культур.

Література:

1. Розпорядження від 16 березня 2017 р. № 168-р "Про схвалення Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року". 2017.
2. Мальська О.В. Туризм в Україні має перспективи // Урядовий кур'єр. – 2001. – 25 лютого.
3. Мороз С.А. Інтернаціоналізація вищої освіти як складова інтеграційних процесів системи вищої освіти та фактор впливу на її якість / С.А. Мороз // Взаємозв'язок політики і управління: теоретичний і прикладний аспект: матеріали круглого столу, 2 червня 2017 р. – Дніпро, 2017. – С. 118–120.

Палюх В. В.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Постановка проблеми. Наукова діяльність як і інша громадська діяльність – не пасивний об'єкт державної політики: вона володіє відносною самостійністю, та надає певний зворотній вплив на політику, модифікуючи її в залежності від власного внутрішнього розвитку та виконання нових спеціальних функцій, соціально-економічних задач, політичних та правових інститутів, реалій державної влади.

Виклад основного матеріалу. Державна політика у сфері наукової діяльності